

บทที่ 2

ประวัติศาสตร์ชาติไทย

ความหมายและความสำคัญของประวัติศาสตร์

ประวัติศาสตร์ หมายถึง เรื่องราวหรือประสบการณ์ในอดีตที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ ทั้งเรื่องราวที่เกี่ยวกับแนวคิด พฤติกรรม สิ่งประดิษฐ์ มีวิวัฒนาการ มีที่มา ซึ่งมีนักประวัติศาสตร์ ได้ศึกษาค้นคว้า ให้รู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นตามวิธีการของประวัติศาสตร์

ประวัติศาสตร์ มีความสำคัญ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้มนุษย์รู้จักตนเอง
2. ช่วยให้เกิดความเข้าใจในมรดก
3. ช่วยเสริมสร้างให้เกิดความระมัดระวังความคิดริเริ่ม
4. สร้างสรรค์ ผักผ่อนความอดทน ความสุขุมรอบคอบ
5. เป็นเหตุการณ์ในอดีตที่มนุษย์สามารถนำมาเป็นบทเรียนให้แก่ปัจจุบัน
6. สอนให้รู้จักคิดเป็น ไม่หลงเชื่อสิ่งใดง่ายๆ โดยมีได้ไตร่ตรองพิจารณาให้ถี่ถ้วนเสียก่อน

ประวัติศาสตร์ของชาติย่อมทำให้เกิดความภูมิใจในบรรพบุรุษในตระกูล และในความเป็นชาติประเทศซึ่ง ก่อให้เกิดความรักชาติและช่วยกันรักษาชาติบ้านเมืองให้คงอยู่ทั้งก้าวไปสู่ความเจริญ

ข้อมูลหลักฐานทางประวัติศาสตร์

หลักฐานทางประวัติศาสตร์มีการจัดแบ่งเป็นหลายลักษณะดังนี้

1. หลักฐานตามแหล่งข้อมูล เช่น เอกสาร เทปบันทึกการสัมภาษณ์ วรรณกรรม
2. หลักฐานตามลักษณะการบันทึกข้อมูล เช่น การจารึก พงศาวดาร บันทึกส่วนตัว จดหมายเหตุ สารานุกรม เงินตรา โบราณสถาน โบราณวัตถุ และอื่นๆ
3. หลักฐานตามยุคสมัย เช่น โครงกระดูก เป็นต้น
4. หลักฐานตามเจตนาารมณ์ของผู้เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ ทั้งที่เจตนาและไม่เจตนาที่จะบันทึกเรื่องราว

วิธีการทางประวัติศาสตร์

การศึกษาประวัติศาสตร์มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับหลักฐานทางประวัติศาสตร์กาลเวลาและ นักประวัติศาสตร์ ดังนั้นจำเป็นต้องมีวิธีการในการรวบรวมค้นหาข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์หาเหตุผลและข้อสรุปซึ่ง จะเป็นข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์ ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การตั้งประเด็นที่จะศึกษา โดยตั้งประเด็นคำถามว่า ศึกษาเรื่องอะไรในช่วงเวลาใดทำไมจึง ต้องศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 สืบค้นและรวบรวมข้อมูลเพื่อมีให้ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ถูกบิดเบือน

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์และตีความข้อมูลทางประวัติศาสตร์โดยการนำข้อมูลที่ได้สืบค้นรวบรวมคัดเลือก และประเมินไว้แล้วนำมาพิจารณาในรายละเอียดทุกด้าน

ขั้นตอนที่ 4 การคัดเลือกและประเมินข้อมูลนักประวัติศาสตร์โดยการนำข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้มาคัดเลือก และประเมินเพื่อค้นหาความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่ต้องการทราบ

ขั้นตอนที่ 5 การเรียบเรียงรายงานข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่ได้รับอันเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ และการตีความข้อมูล หรืออธิบายข้อสงสัยเพื่อนำเสนอข้อมูลในลักษณะที่เป็นการตอบตลอดจนความรู้ ความคิด ใหม่ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในรูปแบบการรายงานอย่างมีเหตุผล

ประวัติความเป็นมาของชนชาติไทย

สมัยก่อนสุโขทัยเป็นราชธานี

มีข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับถิ่นเดิมของคนไทย

1. ถิ่นเดิมของคนไทยอยู่บริเวณเทือกเขาอัลไต ซึ่งปัจจุบันอยู่ในประเทศมองโกเลีย
2. ถิ่นเดิมของคนไทยอยู่ทางตอนใต้ของจีน ทางเหนือของภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตลอดจน รัฐอัสสัมของอินเดีย
3. ถิ่นเดิมของคนไทยอาศัยอยู่กระจัดกระจายกันไปตั้งแต่มณฑลกว่างตุงเรื่อยไปทางตะวันตก ในมณฑลกว่างสีญาน กุ้ยโจวเสฉวน ตลอดจนรัฐอัสสัมของอินเดีย
4. ถิ่นเดิมของคนไทยอยู่ในบริเวณมณฑลเสฉวน (ดินแดนที่เบตติดต่อกับจีน) ประมาณ 3,500 – 5,000 ปีก่อนพุทธศักราช

อาณาจักรลุง ตั้งอยู่ทางตอนเหนือบริเวณต้นน้ำแม่หลือง (ฮวงโห)

อาณาจักรปาอยู่บริเวณทางเหนือของมณฑลเฉวน

อาณาจักรเจียว ตั้งอยู่ตอนกลางของกลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง ทั้งสามอาณาจักรรวมกัน เรียกว่า อ้ายลาว เมื่อถูกจีนรุกรานก็อพยพลงมาตั้งอาณาจักรเพงาย ระหว่าง พ.ศ. 400 – 621 เมื่อถูกจีนรุกรานจึงหนีลงมาทางใต้และได้ตั้งเป็นอาณาจักรน่านเจ้า ประมาณ พ.ศ. 1193 – 1828

สมัยสุโขทัยเป็นราชธานี (พ.ศ. 1780 – 1981)

อาณาจักรสุโขทัยหรือรัฐสุโขทัย เป็นอาณาจักรหรือรัฐในอดีตรัฐหนึ่ง ตั้งอยู่บนที่ราบลุ่มแม่น้ำยม เป็นชุมชนโบราณมาตั้งแต่ยุคเหล็กตอนปลาย จนกระทั่งสถาปนาขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 18 ในฐานะสถานีการค้าของรัฐละโว้ หลังจากนั้นราวปี 1800 พ่อขุนบางกลางหาว และพ่อขุนผาเมือง ได้ร่วมกันกระทำการยึดอำนาจจากขอมสพาดโขลญลำพง ซึ่งทำการเป็นผลสำเร็จและได้สถาปนาเอกราชให้สุโขทัยเป็นรัฐอิสระโดยมีพ่อขุนบางกลางหาวเป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์พระร่วง ทรงพระนามว่าพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ มีการปกครองแบบพ่อปกครองลูก มีความเจริญรุ่งเรืองตามลำดับและเพิ่มถึงขีดสุดในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ก่อนจะค่อยๆ ตกต่ำ และประสบปัญหาทั้งจากภายนอกและภายใน จนต่อมาถูกรวมเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรอยุธยาไปในที่สุด

อาณาจักรกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ. 1893 – 2310)

พระเจ้าอู่ทองทรงสถาปนาอยุธยาขึ้น เมื่อวันศุกร์ที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 1893(ค.ศ.1351) รูปแบบการปกครองเป็นแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีได้ 417 ปี

มีกษัตริย์ปกครองทั้งหมด 33 พระองค์จาก 5 ราชวงศ์ ได้แก่ราชวงศ์สุพรรณบุรี ราชวงศ์สุโขทัย ราชวงศ์
ปราสาททอง และราชวงศ์บ้านพลูหลวง

การเสียเอกราช

ครั้งที่ 1 พ.ศ.2112 ในสมัยสมเด็จพระมหินทราธิราช ตกเป็นเมืองขึ้นของพม่า 15ปี พระนเรศวรมหาราช
ทรงกอบกู้เอกราชใน พ.ศ.2117

ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2310 สมัยพระเจ้าเอกทัศ ผู้กอบกู้เอกราช คือ พระเจ้าตากสินมหาราช

อาณาจักรกรุงธนบุรี (พ.ศ.2310 – พ.ศ.2325)

อาณาจักรธนบุรี เป็นอาณาจักรของคนไทยช่วงสั้นๆ ระยะเวลา 15 ปี มีพระมหากษัตริย์ปกครองเพียง
พระองค์เดียว คือ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี (สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช) มีการปกครองแบบ
สมบูรณาญาสิทธิราชย์ หลักฐานส่วนใหญ่กล่าวว่า เกิดเหตุจลาจลในปลายรัชกาลของสมเด็จพระเจ้าตากสิน
มหาราช คือ พระยาสุรศักดิ์ตั้งตัวเป็นกบฏ ได้บุกมาแล้วบังคับให้พระองค์ผนวช ขณะนั้น สมเด็จพระยา
มหากษัตริย์ศึกทรงทำศึกอยู่ที่กัมพูชา ทรงทราบข่าวจึงได้เสด็จกลับมายังกรุงธนบุรี ได้ปราบปรามจลาจลและ
มีการสำเร็จโทษสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ (พ.ศ. 2325 – ปัจจุบัน)

ราชอาณาจักรรัตนโกสินทร์ เป็นราชอาณาจักรที่สี่ในยุควัฒนศาสตร์ของไทย เริ่มตั้งแต่การย้ายเมือง
หลวงจากฝั่งกรุงธนบุรี มายังกรุงเทพมหานคร ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาพระบาทสมเด็จพระ
พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีเสด็จขึ้นครองราชย์สมบัติ เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2325
พระมหากษัตริย์ของราชวงศ์จักรีมีดังนี้

- พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่ 1)
- พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ 2)
- พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 3)
- พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4)
- พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5)
- พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6)
- พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7)
- พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล (รัชกาลที่ 8)
- พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล (รัชกาลที่ 9)
- สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร (รัชกาลที่ 11)

ประวัติและผลงานของบรรพบุรุษไทยที่มีส่วนปกป้อง และสร้างความเจริญให้แก่ชาติบ้านเมือง

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช (สมัยสุโขทัย)

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช (พญาร่วง) เป็นพระมหากษัตริย์พระองค์ที่ 3 ในราชวงศ์พระร่วงแห่งราชอาณาจักรสุโขทัย เสดยราชย์ประมาณ พ.ศ. 1822 ถึงประมาณ พ.ศ. 1841 พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์พระองค์แรกของไทยที่ได้รับการยกย่องเป็น “มหาราช” ด้วยทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจอันทรงคุณประโยชน์แก่แผ่นดิน ทรงรวบรวมอาณาจักรไทยจนเป็นปึกแผ่นกว้างขวาง ทั้งยังได้ทรงประดิษฐ์ตัวอักษรไทยขึ้น ทำให้ชาติไทยได้สะสมความรู้ทางศิลปะ วัฒนธรรม และวิชาการต่างๆ สืบทอดกันมาจนกว่าจะถึงร้อยปี

พระนเรศวรมหาราช (สมัยอยุธยา)

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช(สมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 2) มีพระนามเดิมว่า พระนเรศวร หรือ “พระองค์ดำ” เป็นพระราชโอรสในสมเด็จพระมหาธรรมราชาและพระวิสุทธิกษัตริย์ เสด็จพระราชสมภพเมื่อ พ.ศ. 2098 เสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2133 สิริรวมการครองราชย์สมบัติ 15 ปี เสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2148 รวมพระชนมพรรษา 50 พรรษาทรงกอบกู้เอกราชจากการเสียกรุงครั้งที่หนึ่งจากพม่า และทำให้ไทยว่างเว้นจากการทำสงครามกับพม่า 160 ปี

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช (สมัยอยุธยา)

เป็นพระราชโอรสในสมเด็จพระปราสาททองกับพระนางศิริราชกัลยาขึ้นครองราชย์ เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2199 ขณะอายุ 25 พรรษา ได้สร้างเมืองลพบุรีขึ้นเป็นราชธานีแห่งที่ 2 เป็นพระมหากษัตริย์ที่มีพระปรีชาสามารถด้านการต่างประเทศและศิลปะวรรณคดีอย่างสูง สมัยนั้นได้ชื่อว่า “ยุคทองของวรรณคดีไทย” วรรณคดีที่สำคัญได้แก่ สมุทรโฆษคำฉันท์ โคลงพาลีสอนน้อง และหนังสือจินตามณีซึ่งเป็นแบบเรียนเล่มแรกของไทย

พระเจ้าตากสินมหาราช (สมัยกรุงธนบุรี)

สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี หรือ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช หรือ สมเด็จพระบรมราชาที่ 4 มีพระนามเดิมว่า สิน พระราชบิดาเป็นชาวจีน ชื่อนายไหฮอง หรือหยง แซ่แต้ เป็นนายอากรบ่อนเบี้ย พระราชมารดาชื่อ นางนกเอี้ยง เป็น สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์เดียวในสมัยอาณาจักรธนบุรี พระราชกรณียกิจที่สำคัญในรัชสมัยของพระองค์ คือ การกอบกู้เอกราชจากพม่าภายหลังการเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่สอง

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก (สมัยรัตนโกสินทร์)

พระมหากษัตริย์ไทยพระองค์แรกในราชวงศ์จักรี เสด็จพระราชสมภพเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2279 พระนามว่าทองด้วง พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชปราบดาภิเษกขึ้นครองราชย์เป็นปฐมกษัตริย์แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2325 ขณะมีพระชนมายุได้ 46 พรรษา และทรงย้ายราชธานีจาก

ฝั่งธนบุรีมาอยู่ฝั่งพระนคร และโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระบรมมหาราชวังและวัดพระศรีรัตนศาสดาราม พร้อมทั้งอันเชิญพระแก้วมรกตจากกรุงธนบุรีมาประดิษฐานอยู่ในวัดแห่งนี้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระพุทธจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (สมัยรัตนโกสินทร์)

เป็นรัชกาลที่ 5 แห่งราชวงศ์จักรี เป็นพระโอรสองค์ที่ 9 ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระเทพศิรินทราบรมราชินี พระองค์เป็นพระมหากษัตริย์ที่นำความเจริญมาสู่ประเทศไทยในทุกด้านได้รับสมัญญานามว่า “ปิยราชา” แปลว่า มหาราชผู้ทรงเป็นที่รัก

พระราชกรณียกิจที่สำคัญของรัชกาลที่ 5 ได้แก่ การป้องกันการเป็นอาณานิคมของจักรวรรดิฝรั่งเศส และจักรวรรดิอังกฤษ ได้มีการประกาศออกมาให้มีการนับถือศาสนาโดยอิสระในประเทศ โดยบุคคลศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลามสามารถปฏิบัติศาสนกิจได้อย่างอิสระ มีการนำระบบจากทางยุโรปมาใช้ในประเทศไทย ได้แก่ ระบบการใช้ธนบัตรและเหรียญบาท ใช้ระบบเขตการปกครองใหม่ เช่น มณฑลเทศาภิบาลจังหวัดและอำเภอ และได้มีการสร้างรถไฟสายแรก คือ กรุงเทพฯ ถึงเมืองนครราชสีมา การก่อก่อตั้งการประปา การไฟฟ้า ไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ การสื่อสาร การรถไฟ ส่วนการคมนาคม ให้มีการขุดคลองหลายแห่ง พระราชกรณียกิจด้านสังคม ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการเลิกทาสและไพร่ในประเทศไทย ทรงยกเลิกระบบไพร่ โดยให้ไพร่เสียเงินแทนการถูกเกณฑ์ นับเป็นการเกิดระบบทหารอาชีพในประเทศไทย นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงดำเนินการเลิกทาสแบบค่อยเป็นค่อยไป เริ่มจากออกกฎหมายให้ลูกทาสอายุครบ 20 ปี เป็นอิสระ จนกระทั่งออกพระราชบัญญัติเลิกทาส ร.ศ. 124 (พ.ศ.2448) ซึ่งปล่อยทาสทุกคนให้เป็นอิสระและห้ามมีการซื้อขายทาส

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (สมัยรัตนโกสินทร์)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงเสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2470 ณ โรงพยาบาลเมาท์ออเบอร์น รัฐแมสซาชูเซตส์ประเทศสหรัฐอเมริกา

ตั้งแต่พุทธศักราช 2502 เป็นต้นมา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงกระชับสัมพันธไมตรีกับประเทศต่างๆ ทั้งในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย และเอเชีย และได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรในภูมิภาคต่างๆ ทุกภาค ทรงประจักษ์ในปัญหาของราษฎรในชนบทที่ดำรงชีวิตด้วยความยากจน ลำเค็ญและด้อยโอกาส ได้ทรงพระวิริยะอุตสาหะหาทางแก้ปัญหาตลอดมาตราบจนปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่า ทุกหนทุกแห่งบนผืนแผ่นดินไทยที่รอยพระบาทได้ประทับลง ได้ทรงขจัดทุกข์ยาก นำความผาสุกและทรงยกฐานะความเป็นอยู่ของราษฎร ให้ดีขึ้นด้วยพระบุญญาธิการและพระปรีชาสามารถปราดเปรื่อง พร้อมด้วยสายพระเนตรอันยาวไกลทรงอุทิศพระองค์เพื่อประโยชน์สุขของราษฎร และเพื่อความเจริญพัฒนาของประเทศชาติตลอดระยะเวลาโดยมิได้ทรงคำนึงถึงประโยชน์สุขส่วนพระองค์เลย

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร (สมัยรัตนโกสินทร์)

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระนามเมื่อแรกประสูติว่า “สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ บรมจักรยาดิศรสันตติวงศ เทเวศรธำรงสุบริบาล อภิคุณูปการมหิตลาดุลเดช ภูมิพลนเรศวรางกูร กิตติสิริสมบูรณสวางควัฒน์ บรมขัตติยราชกุมาร” เป็นพระราชโอรสพระองค์เดียวในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9) และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชสมภพ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2495 เวลา

17:45 น. ซึ่งพระนาม “วชิราลงกรณ” นั้น สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ทรงตั้งถวาย มาจาก “วชิรญาณ” พระนามฉายาขณะผนวชในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร (รัชกาลที่ 6) ผสมกับ “อลงกรณ์” จากพระนามในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) มีพระเชษฐภคินี 1 พระองค์ คือ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี และพระขนิษฐภคินี 2 พระองค์ คือ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ รัชสีมา คุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จขึ้นครองราชย์ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2559 จนถึงปัจจุบัน

ประวัติศาสตร์ชุมชน

การศึกษาประวัติศาสตร์ชุมชน หมายถึง การศึกษาเรื่องราวความเป็นมาของชุมชนในด้านต่างๆ ทั้งทางเศรษฐกิจวัฒนธรรมสังคมและการเมืองจะช่วยให้เข้าใจถึงปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนเกิดความรู้สึกร่วมกับชุมชนตลอดจนตลอดคดีส่วนตัวบางอย่างที่เข้าไปตัดสินเรื่องราวหรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชน

เหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงแต่ละยุคสมัยในประเทศไทย

- 1.การเลิกทาส การมีไฟฟ้า รถไฟ ในสมัยรัชกาลที่ 5
- 2.การเปลี่ยนแปลงการปกครองในสมัยรัชกาลที่ 7 จากสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นประชาธิปไตย
- 3.ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9
